

УДК 378.091.12.011.3-051:784]:331.
<https://orcid.org/0000-0003-4990-7255>

В.С. Дріневська

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА НАРОДНОГО ВОКАЛУ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Мета роботи полягає у аналізі специфіки професійної діяльності викладача народного вокалу в контексті впровадження компетентнісно-орієнтованого підходу в системі вищої освіти України. Методологія дослідження ґрунтується на загальнопедагогічних принципах гуманізації та гуманітаризації освіти, теоріях педагогічної культури й фахової підготовки, формування вокальної культури, на концептуальних засадах підготовки викладачів по вокалу у закладах вищої освіти, а також передбачає застосування методів аналізу науково-методичної літератури для визначення інструментарію й стану розробленості проблеми формування професійної компетентності майбутніх викладачів народного вокалу, узагальнення й систематизації теоретичних положень для обґрунтування результатів дослідження. Наукова новизна роботи полягає у пізнанні вокально-педагогічної компетентності викладача вищої школи у якості складного поліфункціонального персонологічного утворення на підставі інтеграції професійних теоретичних знань, ціннісних орієнтацій й практичних умінь у сфері вокальної педагогіки. Висновки. У результаті дослідження дійшли висновку, що професійна компетентність викладача народного вокалу у вищій школі є показником його зрілості як фахівця у своїй професійній діяльності, а також ґрунтується фундаментальній гуманітарній освіті та емоційно-ціннісному ставленні до фаху, на оволодінні технологією праці, готовності до творчого вирішення професійних завдань й власній самореалізації. Реалізація компетентнісного підходу в освітньому процесі вищої школи й під час формування професійної компетентності викладача народного вокалу у змістовно-структурному аспекті передбачає виокремлення трьох складових: емоційно-мотиваційних, когнітивно-технологічних та творчо-діяльнісних компетенцій.

Ключові слова: вища школа України, народний вокал, професійна компетентність, гуманітарна освіта, музична освіта.

DOI 10.34079/2226-2830-2023-13-25-39-46

Актуальність дослідження. Звертаючись до проблематики вокальної педагогіки, можна зрозуміти всю складність, багатогранність і водночас цікавість даної сфери дослідження, адже йдеться про одну з найбагатородніших царин людської діяльності. Лише той може успішно займатися викладанням вокалу, хто має покликання до цієї нелегкої праці, підкріплене фундаментальною класичною музичною освітою. За буденністю класних занять розкривається вся багатофункціональність і основна мета, що водночас є критерієм діяльності та кінцевим результатом, викладач-вокаліста – дати студенту набір знань, умінь й навичок на заняттях та сформувати особистість, готову і спроможну творити.

З огляду на це, постать вокального педагога є ключовою константою в рамках системи вищої музичної освіти, яку варто розуміти як структуровану сукупність організацій вищої професійної освіти, які пов'язані між собою в інституційному та педагогічному відношенні в процесі здійснення підготовки професійних музикантів – виконавців, композиторів, музикознавців, а також викладацьких кадрів для установ

сфери культури і мистецтва – музичних училищ, університетів, консерваторій та ін.

Особливу увагу привертає до себе відповідальна та складна діяльність викладача народного співу, яку не всі спроможні достойно оцінити. І головна проблема полягає у тому, що здебільшого педагогічну майстерність або вважають ремеслом, що легко опанувати, або вона хибно ототожнюється з виконавською майстерністю. Констатуючи дану проблему, ми розуміємо, що справа тут у нерозумінні специфіки вокальної педагогіки, особливо зі сторони деяких талановитих народних вокалістів, котрі дуже сміливо беруться за цю справу, не розуміючи того, що йдеться не про продовження їх діяльності на новому етапі, а скоріше про зміну професії. Через те, особливо актуальним для початківців в контексті окресленої проблеми є намагання розібратися з особливостями професійної компетентності викладача народного вокалу, адже ті першопроходьці, які обирають цей шлях, повинні починати його з усвідомлення, на думку М. Алкіна, того, що педагог – не артист, котрий відповідає в основному за себе, натомість він працює з учнями, початківцями і недосвідченими людьми, що сповнені довіри до нього та мають бажання вчитися (Алкін, 2010, с.199).

Аналіз останніх досліджень. Поняття «компетентність» досліджували такі вчені, як Г. Беленька, П. Горкуненко, І. Кузьміченко, О. Овчарук, М. Холодна та інші. Проблему «компетенцій» вивчали В. Байденко, І. Галяміна, А. Хуторський, Ф. Шаріпов та ін. Професійну (фахову) та педагогічну компетентність вивчали О. Вербицький, С. Демченко, Г. Коджаспірова, М. Михаськова, Л. Подоляк, І. Полубоярина та ін. До проблеми формування вокальних та вокально-педагогічних компетенцій зверталися такі дослідники, як М. Блінова, Д. Дмитрієв, В. Маляко, Г. Селевко, Лі Чуньпен та інші. Що стосується питання формування професійної компетентності викладачів вокалу у вищій школі, то його вивчали М. Алкін й Р. Сладкоповець.

Метою статті є аналіз специфіки професійної діяльності викладача народного вокалу в контексті впровадження компетентнісно-орієнтованого підходу в системі української вищої освіти. Реалізується дана мета за допомогою наступних завдань: по-перше, розгляд взаємозв'язку таких понять як «компетентність», «вокальна компетентність» та «вокально-педагогічна компетентність»; по-друге, характеристики викликів й завдань, що стоять перед народною вокальною педагогікою в рамках вищої школи; по-третє, виокремлення та обґрунтування змістовно-структурних аспектів професійної компетентності викладача народного вокалу.

Виклад основного матеріалу. Модернізація вищої освіти є відповіддю на декілька важливих викликів у новому столітті, з-поміж яких і той факт, що сучасний фахівець повинен вирішувати зовсім інші за характером завдання, ніж ті, що були в минулому, а це, у свою чергу, потребує відповідного набору перцептивних, аналітично-інформаційних, рефлексивних, комунікативних і інших умінь, без яких система підготовки фахівця-вокаліста втрачає свою ефективність і актуальність. Перехід на стандарти професійної освіти нового покоління, який сьогодні має місце у вищій школі України, супроводжується зверненням до мови компетентностей, а також вимагає уніфікованого підходу до змісту ступенів й кваліфікацій, узгодженої концептуалізації загальних й спеціальних компетенцій як випускників, так і викладачів закладів вищої освіти. Усвідомлюючи це, важливо звернути увагу на механізм розвитку професійної компетентності та оцінювання стану підготовленості викладачів вищих мистецьких закладів освіти, зокрема вокального спрямування, із використанням термінів компетентнісного підходу, не забуваючи при цьому про гнучкі критерії діагностування освітніх результатів.

Поняття «компетентність», зауважує І. Кузьміченко, є функціональним і прикладним, його наповнення та інтерпретація залежать від ситуації та контексту застосування. Набуття компетентності є складним процесом, який втілює у собі рух від

неусвідомленої некомпетентності через усвідомлену компетентність до «народження» професіонала (Кузьміченко, 2010, с. 25). Подібний рух передбачає організацію предметно-специфічних знань, що дає можливість приймати ефективні рішення у певній галузі. Але одним епістемологічним контекстом становлення професійної компетентності не обмежується, а передбачає також включення цих знань у психологічну й соціокультурну практику життя (Холодна, 2002, с. 60). Те, що це інтегративна якість підтверджує і П. Горкуненко, характеризуючи компетентність як рівень професійних знань, умінь, навичок та сукупність особистісних потенцій і досвіду фахівця (Горкуненко).

Компетентність розуміють у широкому і вузькому сенсі: у широкому – це ступінь соціально-психологічної зрілості, яка свідчить про рівень розвитку особистості, її готовність до певного виду діяльності, що створює можливість для успішного функціонування та інтеграції в суспільстві; у вузькому сенсі – діяльнісна характеристика, що передбачає світоглядну інтенцію особистості, її ціннісне ставлення до окремої галузі та сфери діяльності. Також не потрібно забувати і про суттєвий момент, який полягає у здатності приймати рішення в процесі вирішення виробничих завдань і фахових проблем.

На відповідності знань, умінь й навичок соціально-професійному статусу та рівню складності завдань акцентує увагу О. Овчарук, під час характеристики компетентності, оскільки про останню не може йти мова, якщо знання та уміння не дозволяють ефективно реагувати та відповідати на соціальні та індивідуальні потреби, виконувати поставлені завдання (Овчарук, 2003, с. 95). До відповідності необхідно додати особистісне ставлення до предмету діяльності і готовність як внутрішній потенціал до втілення професійних знань й навичок. На думку В. Первутинського, професійна компетентність може розглядатися як один із структурних компонентів професійної готовності до певного виду діяльності (Первутинський, 2002, с. 120).

На переконання А. Хуторського, під компетентністю потрібно розуміти сукупність особистісних якостей вчителя його ціннісно-сміслових орієнтацій, знань, умінь, навичок і здібностей, які обумовлені практичним досвідом у конкретній сфері, що має персональне значення для фахівця (Хуторський, 2002, с. 46). Зазначену сукупність, що знаходиться в основі професійної компетентності, коректніше сприймати як «особистісний інтеграл», котрий синтезує системні знання та фахові уміння, професійно значимі якості та мотиви діяльності (Беленька, 2011, с. 68).

Якщо говорити про співвідношення понять «компетентність» й «компетенція», то воно має чимало трактувань. В нашій ситуації ми будемо відштовхуватися від розуміння того, що поняття «компетентний» є близьким до «знаючий» й «обізнаний», тобто той, хто володіє компетенцією. Можемо погодитися з Г. Селевком, що компетенція швидше за все є окремим освітнім результатом, що проявляється на рівні готовності вирішувати задачі, а також формату поєднання знань, умінь й навичок, тоді як компетентність нагадує більше інтегровану якість особистості, яка проявляється на рівні загальної здатності та готовності до діяльності, котра ґрунтується на досвіді і знаннях, що фахівець отримує у процесі соціалізації та навчання (Селевко, 2004, с. 139).

Опираючись на подібні трактування, фахову компетентність можна розглядати як показник якості освіти. Проблемі компетентісно-орієнтованої освіти присвячували свої роботи І. Бех, Н. Бібік, Л. Ващенко, І. Єрмаков, І. Зязюн, О. Локшина, Л. Масол, Н. Москалюк, О. Овчарук, О. Олексюк, О. Пометун, І. Родигіна, О. Щолокова та багато інших дослідників. Ми ж, у свою чергу, хотіли б звернутися до трактування поняття «вокальна компетентність» Лі Чуньпенем, який писав про особистісне утворення, яке вміщує в себе здатність до професійного втілення художньо-образного змісту музичного твору на базі застосування вокально-виконавських знань, умінь та навичок у

поєднанні з досвідом емоційно-ціннісного ставлення до вокального мистецтва (Чуньпен, 2013, с. 12).

Звернемось до методичних рекомендацій Л. Дмитрієва (Дмитрієв, 2007, с.158, 164), який виділяє базові та «жорсткі» вокальні вміння і навички, котрі також можна позначити як співочі стереотипи або інтегральні рефлексорно-рухові автоматизми. На думку автора, коли ми говоримо про модель професійної компетентності у вокалі, то вона, по суті, передбачає структурування ключових і професійно-орієнтованих компетенцій. Останні поділяються на загально-профільні та предметно-спеціалізовані. Науковець підкреслює, що реалізація цієї моделі відбувається у три етапи: на першому формуються постановка співацького дихання і правильної співацької позиції голосового апарату, формується правильне звукоутворення на обмеженій ділянці діапазону; на другому етапі вдосконалюються автоматизми, точніше, формується повноцінний тембровий діапазон на базі вібраційно-рухової (резонаторної) координації голосу, а ще засвоюються основні види академічного звуковедення, співацької артикуляції й все це призводить до формування вокального слуху; на третьому на основі перших двох відбувається розвиток професійного вокального слуху в комплексі з вирішенням художньо-виконавських завдань.

А звідси напряму виходимо на вокально-педагогічну компетентність як професійно-особистісне утворення, якому, на думку Г. Селевка, притаманна здатність до вокально-педагогічної діяльності, спрямованість на її удосконалення та ціннісне відношення до такого виду діяльності (Селевко, 2004, с.140). Постає вона в результаті опанування вокально-педагогічних знань, умінь і навичок, які забезпечують готовність викладача до вокально-педагогічної діяльності. Вокально-педагогічна компетентність – складне поліфункціональне персонілогічне утворення на підставі інтеграції професійних теоретичних знань, ціннісних орієнтацій та практичних умінь у сфері вокальної педагогіки.

Сьогодні, коли професійному оснащенню кадрів у всіх сферах держава приділяє велику увагу, виникає потреба й задача більш точної профілізації майбутньої діяльності фахівців. Зміст і методи вокально-педагогічної роботи у закладах вищої освіти, на думку науковців й освітніх експертів, повинні визначатися ясним розумінням того, до чого готуєш учня, і прогнозуванням хоча б у найзагальніших рисах його можливої в майбутньому вокальної діяльності.

Існуюча система вищої вокальної освіти з народного співу в Україні до сих пір ще здебільшого орієнтована на підготовку фахівців-виконавців, де діє принцип «знання заради знання». Для педагога-народника важлива не стільки енциклопедична грамотність, скільки здатність застосовувати свої знання та уміння під час вирішення конкретних ситуацій і проблем. У зв'язку з цим, мета вокальної педагогіки – забезпечити не лише формування вокальних знань, умінь і навичок у студентів, але й стимулювати до професійно-педагогічного зростання викладачів, до їх самовдосконалення і самоактуалізації. З огляду на це, навчальний процес у закладі вищої освіти необхідно підпорядкувати не стільки процесу інформаційного насичення, скільки формуванню культури мислення студентів-вокалістів, розвитку духовно-мистецького потенціалу учнів, тобто перетворити навчальний процес на науково-педагогічний. «Але для цього, – наголошує М. Алкін, – викладачам-вокалістам треба бути дослідниками, а не ретрансляторами застарілих знань» (Алкін, 2002, с. 201).

Якщо звертатися до питання про змістовно-структурні характеристики професійної компетентності викладача народного вокалу у вищій школі, то в межах цього інтегративного утворення можна виокремити наступні складові: емоційно-мотиваційну, когнітивно-технологічну та творчо-діяльнісну.

Емоційно-мотиваційні компетенції на фоні забезпечення ефективної вокальної

діяльності є досить складним утворенням, що передбачає ступінь сформованості емоційно-оцінних умінь й особистісно-ціннісного ставлення до власної професії. Безумовно, це різні види мотивів: власне мотиви, інтереси, потреби, прагнення, цільові настанови, бажання та потреба займатись співом, зацікавленість народним вокалом і пов'язаним з цим процесом, а ще набуття емоційно-гедоністичного досвіду та потреба у вокальній рефлексії. Саме вони обумовлюють вибір психологічно-педагогічних, методичних й професійно-технологічних прийомів.

З-поміж методів й форм, котрі більше за все сприяють активізації та мотивації навчального процесу, дають змогу набутти фахових умінь й навиків, виявляються наступні дидактичні компоненти: сенс освіти, мета, принципи і закономірності навчання, освітні технології, контроль та оцінка якості знань. І впливає на це культурологічна концепція змісту освіти, яка не лише визначає співвідношення загально-предметного і предметного в освітніх стандартах, але й звертає увагу на емоційну сторону в рамках цієї компетенції. В одній зі своїх статей ми звертали увагу на поняття «імпульс» і «пробудження» в цьому контексті, адже йдеться про ті явища, «котрі підштовхують вокалістів звертати увагу не лише на техніку виконання, але й на емоційний супровід, без якого пісня не спроможна зачепити за живе, надихати та підштовхнути до співпереживання, радощів чи суму і т. ін., не кажучи вже про емоційну насолоду і морально-естетичне вдосконалення. Емоція в народній пісні – це правдивість, глибина, небайдужість, відчуття нерозривного зв'язку з предками та відповідальності за долю і майбутнє народу, країни, нації» (Дріневська, 2018).

Когнітивно-технологічні компетентності визначаються необхідністю накопичення системних знань у сфері народного вокального мистецтва, формування і використання категоріально-поняттєвого апарату, застосування аналітичного та виконавчо-творчого мислення в процесі опрацювання народних вокальних творів, вмінням втілювати звуко-сміслові уявлення у звучання власного голосу. За словами Р. Сладкоповця, цей структурний компонент передбачає сформованість вокально-виконавчих умінь і навиків (співацького дихання, дикції, артикуляції, звукоформування, звукоутворення, звуковедення, точного інтонування, звуковідповідність художнього образу), які визначаються наявністю спеціальних музичних здібностей, концентрацією особистості на вокально-виконавчій діяльності, індивідуально-психологічних характеристик (наполегливість, воля) (Сладкоповець, 2015, с. 233). При цьому, не потрібно забувати і про вміння стисло охарактеризувати життя і творчість окремого композитора та про володіння знаннями про будову та функціонування голосового апарату.

І, нарешті, творчо-діяльнісні компетенції свідчать про рівень готовності викладача демонструвати зразки самостійного творення стилевідповідної художньо-образної інтерпретації вокальної музики, а ще виразного вокально-сценічного втілення і педагогічно-адаптованої вербальної характеристики жанрово-стильових ознак окремого народного твору. Сюди можна віднести також і вміння корегувати та оцінювати власну вокальну діяльність, володіти мистецтвом художньо довершеного втілення творчих знахідок у професійній діяльності, здатність до активізації самостійності у вокальній педагогіці.

Висновки. Підсумовуючи, хотілося б відзначити, що професійна компетентність викладача народного вокалу у вищій школі є показником його зрілості як фахівця у своїй професійній діяльності. Ґрунтується вона на фундаментальній гуманітарній освіті та емоційно-ціннісному ставленні до фаху, на володінні технологією праці, готовності до творчого вирішення професійних завдань і власній самореалізації. Реалізація компетентнісного підходу в освітньому процесі вищої школи і під час формування професійної компетентності викладача народного вокалу як інтегративного утворення,

у змістовно-структурному аспекті передбачає виокремлення трьох складових: емоційно-мотиваційних, когнітивно-технологічних та творчо-діяльнісних компетенцій. Сама ж вокально-педагогічна компетентність викладача вищої школи трактується як складне поліфункціональне персонологічне утворення на підставі інтеграції професійних теоретичних знань, ціннісних орієнтацій і практичних умінь у сфері вокальної педагогіки.

Працюючи у закладах вищої освіти музичного або культурно-мистецького спрямування, викладач-народних повинен уникати формалізму та палеоконсерватизму у своїй професійній діяльності, рухаючись на зустріч безлічі проектів і випробовуючи під час роботи зі студентами класичні та сучасні педагогічні технології, цікавлячись системою роботи педагогів-експериментаторів, розглядаючи історичні корені новацій тощо. Досвід показує, що знайомство з різними методиками та їх аналіз на ранньому етапі відповідно до поставлених завдань сприяє професійній та навчальній адаптації студентів і залученню їх до індивідуальної самостійної роботи. Важливу роль у цьому відіграє вокально-педагогічна практика, котра покликана не просто закріпити теоретичну підготовку, а й надати їй дієвого характеру, наповнити теорію живою, реальною «конкретикою», що є важливою умовою розвитку професіоналізму майбутніх педагогів-вокалістів по народному співу.

Бібліографічний список

- Алкин М.С. К проблеме подготовки профессионально-компетентных преподавателей народного пения. *Музыкальное образование*. 2010. №1 (6). С. 199–203.
- Беленька Г. В. Формування професійної компетентності сучасного вихователя дошкільного навчального закладу: монографія. Київ: Університет, 2011. 320 с.
- Горкуненко П. П. Формування професійної компетентності викладача педагогічного вищого навчального закладу I–II рівнів акредитації в контексті загальноєвропейської інтеграції. *Нова педагогічна думка*. 2010. № 1. URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Npd/2010_1/Gorkunen.pdf.
- Дмитриев Л. Б. Основы вокальной методики: метод. пособие. Москва: Музыка, 2007. 368 с.
- Дріневська В.С. Емоційне виконання української народної пісні: педагогічні та методичні замітки. *Культура і сучасність*. 2018. №2. С. 128–134.
- Кузьміченко І. О. Сутність і структура професійної компетентності майбутнього інженера. *Вісник Луганського національного університету ім. Т. Шевченка. Серія : Педагогічні науки*. 2010. № 16 (203), Ч. 2. С. 132–137.
- Овчарук О. В. Компетентності як ключ до формування змісту освіти. *Стратегія реформування освіти в Україні: Рекомендації з освітньої політики*. Київ: «К.І.С.», 2003. С. 13–42.
- Первутинский В. Г. Современные подходы к развитию профессиональной компетентности студентов: монография. Санкт-Петербург: Издательство СПбГУ, 2002. 384 с.
- Селевко Г. К. Компетентности и их классификация. *Народное образование*. 2004. № 4. С. 138–144.
- Сладкопонец Р.В. Специфика профессиональной деятельности вокалиста-преподавателя высшей школы. *Вестник Московского государственного университета культуры и искусств*. 2015. №5 (67). С. 228–235.
- Холодная М. А. Психология интеллекта. Парадоксы исследования. 2-е изд., перераб. и доп. Санкт-Петербург: Питер, 2002. 272 с.
- Хуторский А. В. Ключевые компетенции как компонент личностно-ориентированной парадигмы образования. Москва: ИОСО РАО, 2002. 157 с.

Чуньпен Лі. Методика викладання вокальної майстерності майбутніх учителів музики: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02 / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. Київ, 2013. 20 с.

References

- Alkin M. (2010). To the problem of training vocational competent teachers of folk singing. Musical education, №1 (6), 199–203. (in Russian).
- Belyanka G. (2011). Formation of professional competence of modern educator of preschool educational institution: monograph. Kyiv: University. (in Ukrainian).
- Gorkunenکو P. (2010). Formation of the professional competence of the teacher of the pedagogical higher educational institution of the I-II levels of accreditation in the context of pan-European integration. New pedagogical thought, № 1. URL: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Npd/2010_1/Gorkunen.pdf.
- Dmitriev L. (2007). Fundamentals of vocal methodology: method. allowance. Moscow: Music. (in Russian).
- Drinevskaya V. (2018). Emotional performance of the Ukrainian folk song: pedagogical and methodical notes. Culture and modernity, №. 2, 128-134. (in Ukrainian).
- Kuzmichenko I. (2010). The essence and structure of professional competence of the future engineer. Visnyk of Lugansk National University named after. T. Shevchenko. Series: Pedagogical Sciences, №. 16 (203), 132–137. (in Ukrainian).
- Ovcharuk O. (2003). Competence as a key to the formation of the content of education. Strategy for reforming education in Ukraine: Recommendations on educational policy. Kyiv: "K.I.S.", 13–42. (in Ukrainian).
- Pervutinsky V. (2002). Modern approaches to the development of students' professional competence: a monograph. St. Petersburg: Publishing House SPSU. (in Russian).
- Selevko G. (2004). Competences and their classification. Popular education, № 4, 138–144. (in Russian).
- Sladkopovets R. (2015). The specifics of the professional activity of the vocalist-teacher of higher school. Bulletin of the Moscow State University of Culture and Arts, №5 (67), 228–235. (in Russian).
- Kholodnaya M. (2002). Psychology of intelligence. Paradoxes of research. 2nd ed. St. Petersburg: Peter. (in Russian).
- Khutorsky A.V. Key competencies as a component of the personality-oriented education paradigm. Moscow: RAE, 2002. (in Russian).
- Chun Pen Lee. (2013). Method of teaching vocal skills of future music teachers. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv (in Ukrainian).

Стаття надійшла до редакції 25.05.2023.

V. Drinevska

PECULIARITIES OF THE PROFESSIONAL OF THE A FOLK VOCAL TEACHER AT A HIGHER SCHOOL

The goal of the work is in the analysis of the specificity of the professional activity of a folk vocal teacher in the context of the competency - oriented approach implementation in the system of the higher education of Ukraine. Methodology of the investigation is based on the general pedagogical principles of humanization and humanitarization of education, theories of pedagogical culture and professional preparation, formation singing culture on the conceptual principles of vocal teachers' preparation at the higher educational establishments,

and also it predicts the implementation of methods of analysis of scientific-methodological literature for determination the instruments and the state of development of the problem of forming the professional competence of future folk vocal teachers, generalization and systematization of theoretical positions for the substantiation of the results of the research. Scientific novelty of the work lies in cognition of singing pedagogical competence of a teacher of a higher school as a complex polifunctional personalogical derivation on the basis of the integration of professional theoretical knowledge, value orientations and practical skills in the sphere of vocal pedagogy. Conclusions. As a result of the investigation, it was concluded that the professional competence of the teacher of folk vocals at the higher school is an indicator of his maturity as a specialist in his professional activities, and is based on fundamental humanitarian education and emotional and value attitude to the specialty, on mastery of technology of work, readiness for creative decision of professional tasks and own self-realization. Implementation of the competence approach in the educational process of higher education and during the formation of the professional competence of the folk vocal teacher in the competency-structural aspect involves the selection of three components: emotional and motivational, cognitive-technological, and creative-activity competencies.

Key words: *higher school of Ukraine, folk vocal, professional competence, humanitarian education, musical education.*

УДК:79:[316.752:008]-048.67:159.923.2-027.542
<https://orcid.org/0000-0003-1552-0394>

Є. О. Короленко

КУЛЬТУРНІ ЦІННОСТІ В КОНТЕКСТІ ВИХОВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ САМОСВІДОМОСТІ: ДО ПИТАННЯ ЗАЛУЧЕННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ІВЕНТ-СЕКТОРУ

У статті розглядається роль та можливості івент-сектору у збереженні культурних цінностей та пропагуванні національної самосвідомості. В якості прикладу ефективного інструменту івент-сектору обиралися національні музичні фестивалі, котрі попри масово-розважальний контекст несуть в собі вагому виховну роль щодо збереження культурних цінностей та національної самосвідомості соціуму.

На прикладі різножанрових фестивалів вказується дотичність даного явища до внутрішнього та міжкультурного національного діалогу, що є особливо важливим в умовах військових дій.

Ключові слова: культурні цінності, національна самосвідомість, івент-індустрія, музичний фестиваль.

DOI 10.34079/2226-2830-2023-13-25-46-52

Постановка проблеми. Івент індустрія може відігравати важливу роль у збереженні культурних цінностей та сприяти їх популяризації. Організація культурних заходів та фестивалів може допомогти зберегти та відновити традиції, належні культурні райони, мистецькі школи та інші елементи, що складають культурну спадщину нації. Івенти можуть також привертати увагу до національної культури та допомагати у поширенні та популяризації унікальності та неповторності культури нації. Організація виставок, концертів, мистецьких проєктів та інших культурних заходів може відігравати важливу роль у залученні до культури нових аудиторій. Крім того, івент індустрія може сприяти розвитку та поширенню нових форм культурної